

Derimod er der i den under 7de September 1874 af Ministeren afgivne Approbation paa Driftsplanen fastholdt tvende af Kontroløren og Konsulenten anbefalede Betingelser, nemlig:

- 1) at saafremt Bestyrelsen ikke maatte se sig i Stand til at foranstalte de fredede Banker rensede paa anden Maade end ved Skrabning, maa man anse det for nødvendigt, at det ved saadan Skrabning iagttages, at de derved optagne Østers strax igjen udfastes paa selve Stedet, og man skal derfor opfordre Bestyrelsen til at foranstalte, at dette bliver iagttaget ved de paa-gældende Bankers eventuelle Rensning;
- 2) at Udlægningen (Flytningen) af det i Driftsplanen angivne Kvantum — indtil $\frac{1}{2}$ Million — Østers af maadelig Kvalitet finder Sted indenfor den fastsatte Fisketid, idet Ministeren ikke finder det rigtig for Østertiden at indvilge i Skrabning af slige Østers til Udlæg efter Fisketidens Udløb. Angaaende det sidste Punkt udtaler Cand. Collin, at han be- trakter det som en Selvfølge, at med Undtagelse af de for Undermaal kasserede Østers bør Udlægningen kun finde Sted med de magre, sygelige og som Handelsvare ubrugelige Indivi- der, da man ellers kommer tilbage til den i den foregaaende Forpagtningsperiode anvendte, lige saa uforstandige som skadelige Flytning, og at det bør betydes Forpagterne, at det ikke vil blive dem tilladt at foretage nogen Udlægning efter Saisonens Udløb.

Den i Ministerens Skrivelse nævnte Indberetning fra Cand. Collin af 1ste August 1874 om Østersbankerne i Limfjorden slutter saaledes:

„I Korthed bliver altsaa Resultatet af min sidste Undersøgelse, at Bankernes Tilstand for Diebliffet er særdeles god og berettiger til gode Forventninger i Fremtiden, saa at der ikke kan rettes nogen Bestyldning mod de nuværende Forpagtere for at have udvint eller mishandlet Bankerne. Angaaende Forpagternes Vælgelser over Kontrolens Virksomhed i Henseende til Konfiskation af de tykke og langstrakte Undermaals-Østers, ser jeg ikke rettere, end at denne Kon- fiskation har været fuldstændig berettiget, og at den ogsaa i Fremtiden bør finde Sted.“

Jorsaavidt Rigsdagens Medlemmer ønske yderligere Oplysning om Spørgsmaalet, henvises til selve de nævnte Bilag.

Svad Østersfiskeriet paa Fladstrands Banker angaar, og som de nuværende Forpagtere hid- til ikke have drevet kontraktmæssig, skal Udvalget, under Henvisning til hvad tidligere Finants- udvalg derom have bemærket, her fremsatte de tvende Bilag, som Ministeren ved oftnævnte Skrivelse har tilfattet det:

1.

Gjenpart af en Skrivelse, dateret 30te Juni 1874, fra Kjøbenhavns Fiskeriflæsk til Finantsministeriet:

„For at opfylde vort Løfte i vor ærbødige Skrivelse af 19de November forrige Aar om at lade skrabe paa de saakaldte fladstrandste Østersbanker udfor Hjørring Amt, bestræbte vi os strax derefter for at forklaffe os det hertil fornødne Antal Fiskere blandt Befolkningen langs Kysten ved Malbæk Bugten, hvoraf en Del tidligere havde beskæftiget sig med dette Fiskeri, og som vi derfor maatte antage vilde udføre Skrabningsarbeidet for os. Da Østersfiskeriet paa disse Banker imidlertid havde henligget ubenyttet i saa lang en Aarrække, var det hertil nød- vendige Materiel kun tilstede i meget utilstrækkelig Grad, og navnlig vare de Baade, der egnede sig til Skrabningen, meget brøstfældige, saa at kun saa af disse vilde kunne benyttes efter at være undergaaede en Hovedreparation. — Hertil kom, at Fiskerne, der allerede vare beskæftigede med andet Fiskeri, der baade var lettere at udføre og paa Grund af den nylig aabnede Kom- munikation sydpaa med Jernbanen var forholdsvis meget indbringende, ikke vare synderlig til- hængelige til at lade sig antage til det langt mere anstrengende Arbejde med Østersskrabningen, saa meget mindre som Selvfabet, paa Grund af Forpagtningsetidens Udløb, ikke kunde forpligte sig til at fortsætte Skrabningen for et længere Tidsrum end de tilbageværende 10 Aar. Smid- lertid lykkedes det os endelig at formaa den i Cand. Collins Indberetning omtalte Fisker Kristian Kjeld til som Formand at forestaa Skrabningen og til at forpligte sig til efter den 1ste Januar, naar Kullerfiskeriet ophørte, at forklaffe det i Forpagtningskonditionerne omtalte De- putat til den Kongelige Hofholdning tilveiebragt mod herfor at erholde en Strabeløn af 15